

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΣΤΗΝ ΓΚΑΛΕΡΙ «ΦΡΑ»

Δυό ξενητεμένοι έκθέτουν στην 'Αθήνα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ
Ο Χάρης Βογιατζής:

ΕΜΦΑΝΙΣΗ, που επιβεβαιώνει την φήμη του.

Δυό Έλληνες καλλιτέχνες που ζούσαν τα τελευταία χρόνια στο εξωτερικό κάνουν δύο παράλληλες εκθέσεις στην «Φρα», αρχίζοντας από σήμερα το δρόμο. Είναι ο ζωγράφος Χάρης Βογιατζής από το Παρίσι. Και ο γλύπτης Σάτος 'Αλεξίου από το Λος Άντζελες.

Μετά από μακρά απουσία από τον ελληνικό καλλιτεχνικό χώρο, ο Χάρης Βογιατζής πραγματοποιεί μια εμφάνιση που βεβαιώνει τη φήμη του.

Στο Παρίσι σε μια από τις πιο σοβαρές γκαλερί, την «Μουραντιαν - Βαλλοτόν», μαζί με έργα του Μοντιλιάνι και του Σεζάν, του Κουρμπιέ και του Μάξ Έρνστ, του Ρουά και του Ντεσάν, βρίσκονται και δύο δικοί μας σύγχρονοι καλλιτέχνες πολύ αξιολογοί: ο Αντώνης Καλλιγιάννης και ο Χάρης Βογιατζής.

Μαθητής του Παρθένου ο Βογιατζής ως το 1957 ασχολήθηκε με τη σπουδή και τον προβληματισμό των συγχρόνων ρευμάτων της τέχνης. Οί πειραματισμοί του, του άφησαν μια μεγάλη ελευθερία τεχνικής, ρυθμού και οργάνωσης της ζωγραφικής επιφάνειας. Κυρίως όμως και παράλληλα, του έδωσαν τη βεβαιότητα, ότι τον απομάκρυναν από το χώρο της προσωπικής του ευαισθησίας, που κέντρο της έχει το φώς. Έτσι ξαναγύρισε στις πηγές των οπτικών προβληματισμών του, αφήνοντας κατά μέρος τη

ζωγραφική μόδα και τις παράδοξες καλλιτεχνικές αναζητήσεις. Ο σκοπός του ήταν να αποκρυσταλλώσει μια αποκλειστικά δική του έκφραση.

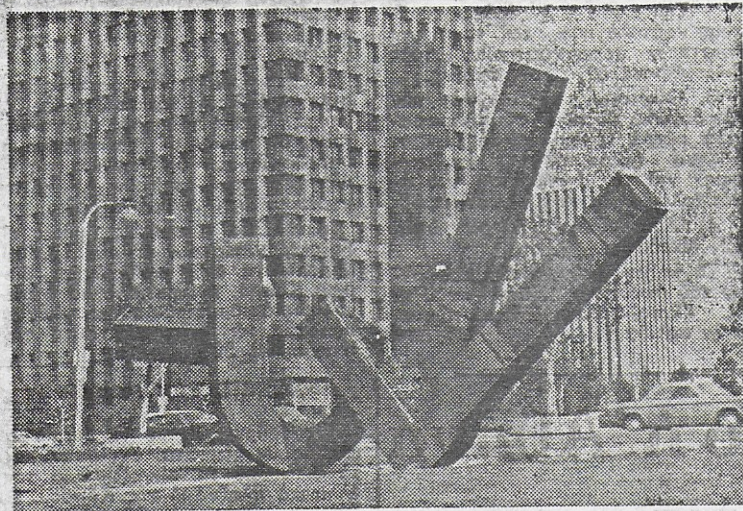
Στα νησιά του Αιγαίου στη θάλασσα Η μαθητεία του στο εργαστήριο του Παρθένου μαζί με την απορρόφηση της κληρονομιάς της ευρωπαϊκής τέχνης, δίνει την απαραίτητη βάση τεχνικής για ν' ανοικτύει ο ζωγράφος την προσωπική του αποψη. Η κρουστώλληνη διαύγεια

ΑΠΟ ΤΙΣ Η.Π.Α.

Ο Σάτος 'Αλεξίου:

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ πρέπει να είναι στη διάθεση της ιδεολογίας που πιστεύει.

Η δεύτερη έκθεση που παρουσιάζεται στην «Φρα» είναι του Σάτου 'Αλεξίου. Πρόκειται για

• Γλυπτό του Σάτου 'Αλεξίου, στο Λος Άντζελες.

των χρωμάτων του προσφέρει μια άμεση αντιτουριστική της Ελλάδος σε τοπία όπου επιζει η αντανακλαστική από το αθηναϊοπελαγίτικο φώς, διύλισμένο από οράματα, γνώσεις και νέες τεχνικές.

μια πρώτη ολοκληρωμένη εμφάνιση της δουλειάς του, στην Ελλάδα με έργα ζωγραφικής και γλυπτικής, όπου επιχειρείται η μορφοποίηση του χώρου μέσω από τη δράση.

Ο 'Αλεξίου πιστεύει ότι σήμερα δεν αρκεί μόνο να ζωγραφίζεις ή να κάνεις γλυπτική αλλά πρέπει να μπορεί να εξηγήσης τη λειτουργία της τέχνης σου. Γι' αυτό προσπαθεί να διατυπώσει μια έμφανεια για τον τρόπο της δουλειάς του.

Ο 'Αλεξίου πιστεύει ότι ο καλλιτέχνης πρέπει να είναι στρατευμένος με την έννοια ότι πρέπει να είναι στη διάθεση της πολιτικής ιδεολογίας στην οποία πιστεύει.

«Για μένα όμως, υπάρχει μια άλλη δυνατότητα συμμετοχής μου στα προβλήματα του κοινωνικού περιγύρου, ή μίνιμουλ - άστ, (περιορισμένη τέχνη) που μου αφήνει περιθώρια άλληγοριών και παρεμβολών. Στην περιορισμένη τέχνη δεν έχει σημασία το αντικείμενο σαν φόρμα ή σχήμα αλλά η συσώρευση της ιστορίας που περιέχει».

Έτσι π.χ. στην υπερφυσική μεγέθους άλυσίδα που είναι κρεμασμένη στην πρόσοψη μιας πολυκατοικίας, γίνεται ο ψυχολογικός συνειρημός: άλυσίδα - πολυκατοικία - κοιλί - άνθρωπος - συμμετρία σπ.

B. Σπ.

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Εγκαίνιαζεται άποψε στο «Προκτορείο Πνευματικής Συνεργασίας (Πλ. Ομονοίας 19) η έκθεση ζωγραφικής του Ε. Σ. Παπαδόπουλου. Ο καλλιτέχνης παρουσιάζει σαράντα πίνακες (λάδια, ακουαρέλλες, σινική, βυζαντινά) της τελευταίας δουλειάς του. Έχει εκθέσει έργα του σε διάφορες επαρχιακές πόλεις και στην 'Αθήνα πριν από αρκετά χρόνια. Χαρακτηριστικό της νέας δουλειάς του είναι έκλογη των θεμάτων του και η απόδοσή τους με ένα προσωπικό και λιρικό ύφος.

α Στην Γκαλερί «Ωρα»,
μια έκθεση του Χάρη Βογιατζή μας έκανε να επικοινωνήσουμε με την ευαισθησία ενός ταλέντου που δεν του προσανατόλισαν οι επιπρόσθετες σπουδές στο εξωτερικό την έκφραση μιας θαυμαστής του τεχνικής σε προσωαυρικές και εποχιακές τάσεις. Που τόσο ή «άφηρημένη» όσο και ο νεορεαλισμός του άφησαν αδέσμευτη την κεντρική εκπόρευση και το βασικό στόχο: μορφή και περιεχόμενο στη ζωγραφική του Βογιατζή περνούν σε άχρονη κλίμακα.

Ο Χάρης Βογιατζής σπούδασε στην ΑΣΚΤ από το 1942-1947, και στο Παρίσι από το 1954 - που πήγε με υποτροφία - ως το 1957. Στο Παρίσι μένει από τότε και εργάζεται.

Τα έργα που εκθέτει τώρα στην «Ωρα», έχουν θεματική εκπόρευση, τον υπαίθριο χώρο. Φύση. Άνθρωπος δεν υπάρχει, παρά μόνον σα μορφή τέχνης - γοργόνα ή θεά. Σάντουλι - σύμβουλο, το περιστέρι. Τ' άλλα είναι θράχαι, θάλασσα, ούρανος. Από τις ελληνικές θάλασσες από τις βόρειες θάλασσες, από τους μαλακούς ούρανοους, τους άνεμοδαρμένους. Από τ' άμέρευτα θράχια, από τις βαθειές ακρογιαλιές έρχεται ο χρωματικός παλμός και ο κραδασμός της αίσθησής τους στην πινελιά του Χάρη Βογιατζή. Αυτή ή πινελιά, το άποτύπωμα της πάνω στο μουσαμά, είναι για το ζωγράφο αυτόν μια λειτουργία μουσικής ένορχήστρωσης. Είναι κατευθυνόμενη και επιθάρχητη, σταθερή και ταλαντευόμενη, υλική και διάφανη, πινελιά - φόρμα που διαρθρώνει σε άδέσμευτο πρισματικό φαινόμενο, το όραμα του καλλιτέχνη.

Και είναι αυτή ή πινελιά, ή αξιοθαύμαστη της κινήτικότητα, ή ένταση και ή αίχμη της που δραματοποιούν, την άπλη περιγραφή. Η έμφασή της είναι μέρος της προσωπικότητας αυτού του συναισθήματος που εκφράζει μάν υπερχή. Σάμπως ο καλλιτέχνης - δημιουργός να ισοζυγιάζεται με το κοσμολογικό φαινόμενο - το μόνο που τον κάνει να χαίρεται και να αποδίδεται στην πά

λη της δημιουργικής έκφρασης.

Ο Χάρης Βογιατζής έχοντας αποκτήσει πέρα από το ταλέντο τις δυνατότητες του χειρισμού, υποβάλλει μέσα στην τεχνική του διατύπωση, κι' αυτήν την εκκίνηση. Κι' αυτή ή διατύπωση σαν να καλύπτει με την δεξιοτεχνική της τελειότητα, κι' αυτήν την μυστηριακή γοητεία του άπιστιου.

Στο χώρο της «Ωρας», στην επάνω αίθουσα εκθέτει συγχρόνως ο ζωγράφος - γλύπτης Σώτος Άλεξίου, μέ έργα και των δύο εκφράσεων. Ο Σ. Άλεξίου σπούδασε στην Α. Σ.Κ.Τ. 1962 - 1967, γλυπτική. Ύστερα στην Άμερική 1967 - 1969 στο STATE UNIVERSITY OF FRESNO CALIF. Με υποτροφία

και πλήθος δραστηριότητες, παρουσιάζεται και πραγματοποιεί ένα έργο ήδη προσωπικό, μέσα στον έντελως σύγχρονο διεθνή χώρο των πλαστικών επιδιώξεων. Ρυθμικές σχέσεις όγκου, διαμόρφωση υλικών σε ενότητες ή σε μονάδες, τόσο στη γλυπτική όσο και στη ζωγραφική. Είναι φανερό στο νέο καλλιτέχνη ή πραγματοποιημένη ήδη σε πνεύμα υπερδιαστάσεων, μαθηματικών ισοζυγισμών και κυριαρχίας του υλικού δεσποτισμού, κατεύθυνση της τέχνης του. Το έργο του μπορεί να σταθεί και να στηθεί σ' οποιοδήποτε μεγάλο χώρο, εμπρός από οποιοδήποτε μεγαλοδημιούργημα μιας υπερμεγαλούπολης. Είναι ο νέος καλλιτέχνης που δεν θέλησε να κονιορτοποιηθεί, που θέλησε να «κονταρομαχήσει» σ' αυτό το στίβο μ' αυτά

τα υλικά, να μεγαλουπάξει μέσα στο μεγάλο πλαίσιο μιας εποχής, που δεν θέλει να γίνει ανασχωρητής της.

Ο Άλεξίου πραγματικά με τα έργα του διευρύνει το χώρο και πιστεύουμε πως μέσα από αυτή την «κονταρομαχία» του, ξεπροβάλλει ωστόσο μια πικρή παραδοχή: πως κάπου άνυπαρκτος και άβρατος, κάπου περασμένος μέσα στο πολυέστερο, έντοιχισμένους στο τσιμέντο, διοχετευμένους στους πλαστικούς σωλήνες, υπάρχει εκείνο το τρομερό όν: ένα τοσοδούλι άνθρωπάκι, που αναζητάει - να πούμε την κραυγή του; του; Μας φάνηκε έτσι, ότον ίσκιό του, την ψυχή των τελειώνοντας σταματάσαμε, σε κείνο το σωρό καδρονιών - έργο κι' αυτό του Άλεξίου... Έτσι μας φάνηκε...
NTIANA ANTONAKATOY